

Fald med Tryghed kunne lade gaa fra os op til det andet Ting, og som vi ogsaa med nogen Tryghed kunne lade træde ud i Livet.

Sag: Jeg anser den nuværende Lovgivning om Ordningen af Prostitutionen for uheldig og er altsaa for saa vidt enig med Udvalgets ærede Ordfører, der jo ogsaa er den; der har forelagt Lovforslaget, i, at den baade er anstødelig for Følelsen og forvirrende for Befolkningens moralske og sædelige Begreber. Ligeledes anser jeg Politiets Optræden i denne Sag for i mange Tilfælde at være høist uheldig, idet det vel undertiden kan komme til at se ud, som om Politiet betragtede det som sin Opgave at beskytte Utugten, og især hvis det Tilfælde, den ærede Ordfører nævnte i forrige Møde, virkelig stadfæster sig, synes det, at det under visse Forhold betragter det som stridende mod god Orden at modarbejde Utugten, medens derimod Udøvelsen hører til god Orden. Medens jeg altsaa ganske sympatiserer med de Følelser og Bestræbelser, hvorfra Lovforslaget formentlig er udgaaet, maa jeg dog fastholde, at saa længe er Sag af denne Natur og dette Omfang fremføres ved det private Initiativ, vil den efter min Mening kun føre til tomme Demonstrationer og Kavalderforestillinger, men ikke til noget praktisk Resultat. Man kan og tør ikke lukke Øjnene for, at andre vigtige Samsundsinteresser end de blot sædelige stærkt berøres i denne Sag, og man maa erkende og tage tilbørligt Hensyn dertil, hvis man skal vente gennem en Reform at naa en tilfredsstillende Ordning i denne Henseende. Men det vil næppe nogen, anden end den højt ærede Justitsminister med det hele Apparat af Kræfter, hvorover han raader, være i Stand til paa heldig Maade at gøre, og jeg vil derfor henvende en varm Opfordring til den højtærede Justitsminister om at tage denne Reform i sin Haand. Jeg tiltror mig hverken Indsigt eller Evne til at kunne paavise Vejen, hvorigennem en saadan Reform kan naas, men jeg har dog ikke Tvivl om, at der vel kunde gives andre Veje end den, man hidtil er gaaet. Jeg skal blot antyde, om der dog ikke skulde kunne opnaas tilstrækkelig Betryggelse, naar det blev paalagt samtlige Bøger som en Pligt, hvorfor de strengt stod til Ansvar, at anmeldte alle de til deres Kundskab komne Tilfælde af venerisk Smitte til en dertil ansat offentlig Autoritet, der var bemyndiget til at forfølge Sporet og tage alle vedkommende syge under lægekyndig Behandling eller dog vaage over, at alle paagældende syge kom derunder. Man vil maaske ind-

vende, at det vilde være et voldsomt Indgreb i private og personlige Forhold, men jeg skal dertil bemærke, at i de fleste Tilfælde vilde dette Indgreb være foranlediget ved saadanne sædelige Forbrydelser, at det virkelig maatte være berettiget at straffe ind paa den omtalte Maade, og at man derigennem maaske vilde hidrage mere til at indskrænke Udsejler af denne Art end ved en eller anden Straf. Jeg formener, at Samfundet maa være lige saa fuldt berettiget til at værgе sig paa denne Maade ligesom ogsaa til at stille det Krav til Lægerne, at de skulle yde deres Medvirkning dertil, som til at forhindre Udbredelse af andre farlige smitsomme Sygdomme.

Beth: Som det vil erindres, er der foruden det foreliggende Lovforslag indbragt her i Tinget et Lovforslag om den samme Genstand. Bøge disse Lovforslag bleve henviste til et Udvalg, der har afgivet den foreliggende Betænkning. Det Lovforslag, der blev indbragt af den ærede Forslagsstiller for det Forslag, vi i Dag behandle, blev indbragt den 12te Oktober forrige Aar, og det andet Lovforslag om den samme Genstand blev indbragt den 22de Oktober forrige Aar, altsaa i samme Maaned, af 16 Medlemmer, hvoriblandt jeg som Ordfører for Forslagsstillerne. Bøge de to Lovforslag havde det til Fælles, at de gik ud paa at ophæve den hidtil offentlig autoriserede Prostitution, affasse den og forbyde, at en saadan Regulering fra Statsmagtens Side af den offentlige Prostitution maatte finde Sted. Dette gik Lovforslaget, som vi i Dag have til Forhandling, sammes § 1, ud paa, og alene herpaa gik det andet Lovforslag, hvilket sidste er omdelt paa de ærede Herrens Bladser under Nr. 55, ud. Med Hensyn til det sidste Lovforslag blev dette medgivet Bemærkninger, som jeg havde udarbejdet, og i disse har jeg forsøgt at gøre udførlig Rede for, hvad Følgen vilde blive netop af det, vi have foreslaet, nemlig Ophævelsen af den af Staten regulerede offentlige Prostitution, hvad Følgen deraf vilde blive, og hvorledes Forholdet da vilde stille sig. I Korthed vil jeg sige, at Forholdet da vilde stille sig i København saaledes som i hele det øvrige Land. Saa vidt jeg ved, har man nemlig nu intet Sted i det øvrige Land og heller ikke i de større Købstæder, hvor man tidligere har haft noget deraf, nu nogen offentlig reguleret Prostitution, og dog ved man ikke bedre efter alle de Efterretninger og Meddelelser, man har modtaget, end at det har vist sig at have været meget heldigt, at man i de Byer, hvor man har